

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

I. Primatus vim Leo exercuit in Concilio adversùs Dioscorum: qui inter reos sedere jussus est, ut causam diceret. At Theodoretus, quem sede dua Dioscorus in Synodo Ephesina secunda dejecerat, in ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

synodus declararet quod Leo definiverat, quemadmodum loquebatur Marcianus Imperator. Quare jus illud relationis cum prerogativa suffragij Concilium quoque Chalcedonense in Leone disertissimis verbis agnovit. ne quis per adulationem hoc à me confictum pueret. Etenim in synodica epistola ad Summum Pontificem patres profitentur eum fuisse, in expositione fidei, Petri interpretem, seque ipsos duce & auctore Pontifice veritatem Ecclesie filii deprompsisse. *Ὁθεν καὶ ἡμεῖς ἀρχαῖοι σοὶ ἔχοντες ἀφ' ἡμεῶν ἡμεῖς ἀρχαῖοι, τῆς ἀληθείας τοῖς τῆς ἐκκλησίας τεκνοῖς τοῦ κυρίου ἐδείξαμεν.* Sed ut dignitatem auctoritatemque Pontificis non dissimulant, ita quoque synodi partes non omitunt, quæ uno spiritu, una conspiratione, arque concordia, confessionem fidei declaravit, Christo spiritalis delicias per literas Leonis Episcopis, in synodo velut in convivio quodam confidentibus, præparante.

CAPVT X.

Synopsis.

I. Primatus vim Leo exercuit in Concilio adversus Dioscorum: qui inter reos sedere iussus est, ut causam diceret. At Theodoretum, quem sede sua Dioscorus in Synodo Ephesina secunda deiecerat, in Concilium Chalcedonense admissus est; quia locum suum Summus Pontifex ei restituerat. De restitutione illa Theodoretus accuratè dicitur libro septimo.

II. Conjunctionem auctoritatis Pontificis & Concilij præserti cognitio habita de Dioscoro. Legati condemnant Dioscorum, sistere se iudicio recusantem. Deinde eorum sententia accessit assensus synodi, unde confecta est plena Dioscori damnatio. Explicatur ordo quem tenuit Paschasius.

III. Iudicium à Paschasio conceptum sub nomine Leonis, de synodi consensu. Commonitorium synodi ad Dioscorum missum, quo episcopatu deiectus à Concilio renuntiatur, differi ab exemplari sententia à patribus subscripta. Concilia generalia in Occidente celebrata, concepta sunt ut plurimum sub nomine Pontificis, sacro approbante Concilio, exemplo petito à Concilio Chalcedonensi.

IV. Origo usus illius petitur è jure primatus, quod auctoritatem tribuit Pontifici, & synodo consensum. Sic munia cuiusque partitur Leo. Probatum etiam ex iis que gesta sunt in synodo Rome habita sub Hilario.

V. Hilari decreta confirmat synodus. Episcopi provincie Tarraconensis Ireneum, qui secundum supremam Episcopi Barcinonensis voluntatem in ea sede ab iis institutus fuerat, auctoritate Romani Pontificis confirmari petunt. Hanc consultationem Hilarius retulit ad synodum; sed pro suffragij prerogativa presumptionem illam damnavit, cuius sententiam secuta est synodus.

VI. In hac synodo habetur expressa imperialis auctoritatis imago. Pontifices aliquando sententiam suam scripto recitabant; quam sequebantur acclamationes. Exemplum in Felice, & Symmacho.

VII. Solemnia hæc à Senatu in Ecclesiam translata

sunt. Mos acclamandi Principibus, è theatro in Senatum inveltus. Acclamationum ritus. In Concilio Ephesino acclamationes factæ sunt Celestino, & Cyrillo, & in Chalcedonensi, Leoni.

VIII. Senatusconsulta aliquando facta solis acclamationibus. Post acclamationes tamen, Senatores interdum interrogabantur. Quandoque acclamationes sequebantur sententiam ejus qui primus censuerat. Alia consensus formula.

IX. Eadem acclamatione consensus omnium ostendebatur in Concilio Ephesino & Chalcedonensi, & in Romanis sub Hilario & Symmacho. Sapienter id notatum à Symmacho.

P R I M A T U S quoque sui & principalis auctoritatis vim Leo in Concilio exercuit adversus Dioscorum Alexandrinum, quem in ipso synodi exordio ab Episcoporum sede amovendum per Legatos suos edixit, & inter reos constituendum, ut causam diceret. Paschasius verò reverendissimus Episcopus & Vicarius sedis apostolicæ, cum in medio una cum his viris reverendissimis collegis suis stetisset, dixit: Beatissimi atque apostolici viri Papæ urbis Romæ, quæ est caput omnium Ecclesiarum, præcepta habemus pre manibus; quibus præcipere dignatus est ejus apostolatus ut Dioscorus Alexandrinorum Archiepiscopus non sedeat in Concilio, sed audiendus intromittatur. Hoc nos observare necesse est. Si ergo præcipit vestra magnificentia, aut ille egrediatur, aut nos eximus. Idem jus statuerat Theodosius adversus Flavianum, quem jusserat sistere se in Concilio Ephesino secundo, iudicij sui adversus Eutychem in synodo CP. lati rationem redditurum. Tergiversati quidem sunt Iudices, acerbam existimantes & duram Dioscoro impostam conditionem. Attamen cum Legati mandata Leonis urgerent, & Dioscoro objicerent quòd synodum celebrasset absque sedis apostolicæ auctoritate; etsi hoc videretur aliquo pacto convellere imperatoriam potestatem, qua fultus synodo Ephesinæ Dioscorus præfederat, Iudices præceperunt ut Dioscorus in medio confessu residet inter reos. Vice versa Theodoretus Episcopus Cyri, qui honore deiectus fuerat à Dioscoro in synodo Ephesina secunda, in Concilio Chalcedonense admissus est, episcopali dignitate ornatus; quia locum suum Summus Pontifex illi restituerat, & Imperator adesse synodo jusserat. Sed restitutionem istam Theodoretus accuratè discutimus in exercitatione de iudiciis canonicis Episcoporum.

II. Vtriusque verò auctoritatis conjunctionem, nempe Romani Pontificis & Concilij, præserti cognitio habita de Dioscoro. Quæstio canonica præsentibus magistratibus disceptari non poterat. Quare illis absentibus ordo iudicij constituendus fuit à Legatis Ro-